

บริษัท อาร์พีซีจี จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย
รายงานการสอบทาน และ ข้อมูลทางการเงินรวม
และข้อมูลทางการเงินเฉพาะกิจการ
สำหรับงวดสามเดือนสิ้นสุดวันที่ 31 มีนาคม 2569

รายงานการสอบทานข้อมูลทางการเงินระหว่างกาลโดยผู้สอบบัญชีรับอนุญาต

เสนอต่อผู้ถือหุ้นของบริษัท อาร์พีซีจี จำกัด (มหาชน)

ข้าพเจ้าได้สอบทานข้อมูลทางการเงินรวมของบริษัท อาร์พีซีจี จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย (กลุ่มบริษัท) ซึ่งประกอบไปด้วยงบฐานะการเงินรวม ณ วันที่ 31 มีนาคม 2569 งบกำไรขาดทุนรวม งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จรวม งบการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นรวมและงบกระแสเงินสดรวม สำหรับงวดสามเดือนสิ้นสุดวันเดียวกัน และหมายเหตุประกอบงบการเงินรวมระหว่างกาลแบบย่อ และได้สอบทานข้อมูลทางการเงินเฉพาะกิจการของบริษัท อาร์พีซีจี จำกัด (มหาชน) ด้วยเช่นกัน (รวมเรียกว่า “ข้อมูลทางการเงินระหว่างกาล”) ซึ่งผู้บริหารของกิจการเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดทำและนำเสนอข้อมูลทางการเงินระหว่างกาลเหล่านี้ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 34 เรื่อง การรายงานทางการเงินระหว่างกาล ส่วนข้าพเจ้าเป็นผู้รับผิดชอบในการให้ข้อสรุปเกี่ยวกับข้อมูลทางการเงินระหว่างกาลดังกล่าวจากผลการสอบทานของข้าพเจ้า

ขอบเขตการสอบทาน

ข้าพเจ้าได้ปฏิบัติตามสอบทานตามมาตรฐานงานสอบทาน รหัส 2410 เรื่อง การสอบทานข้อมูลทางการเงินระหว่างกาลโดยผู้สอบบัญชีรับอนุญาตของกิจการ การสอบทานดังกล่าวประกอบด้วย การใช้วิธีการสอบถาม บุคลากรซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้รับผิดชอบด้านการเงินและบัญชี และการวิเคราะห์เปรียบเทียบและวิธีการสอบทานอื่น การสอบทานนี้มีขอบเขตจำกัดกว่าการตรวจสอบตามมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับการสอบบัญชีที่ออกโดยสภาวิชาชีพบัญชี ทำให้ข้าพเจ้าไม่สามารถได้ความเชื่อมั่นว่าจะพบเรื่องที่มีนัยสำคัญทั้งหมดซึ่งอาจพบได้จากการตรวจสอบ ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงไม่ได้แสดงความเห็นต่อข้อมูลทางการเงินระหว่างกาลที่สอบทาน

ข้อสรุป

ข้าพเจ้าไม่พบสิ่งที่เป็นเหตุให้เชื่อว่าข้อมูลทางการเงินระหว่างกาลดังกล่าวไม่ได้จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 34 เรื่อง การรายงานทางการเงินระหว่างกาล ในสาระสำคัญจากการสอบทานของข้าพเจ้า

ข้อมูลและเหตุการณ์ที่เน้น

ข้าพเจ้าขอให้สังเกตหมายเหตุประกอบงบการเงินระหว่างกาลแบบย่อข้อ 11.6 เกี่ยวกับหนี้สินที่อาจเกิดขึ้นจากคดีความฟ้องร้องที่บริษัทย่อยรายหนึ่งของบริษัทผู้สัญญาฟ้องเรียกร้องให้ชดเชยค่าเสียหายเป็นจำนวนเงินประมาณ 1,756.4 ล้านบาท พร้อมดอกเบี้ย โดยกล่าวอ้างว่าบริษัทย่อยผิดสัญญาความร่วมมือทางธุรกิจจากการที่บริษัทย่อยบอกเลิกสัญญาดังกล่าวโดยอ้างอิงจากสิทธิในการบอกเลิกสัญญาตามสัญญาดังกล่าวในเรื่องการเปลี่ยนแปลงเครื่องหมายทางการค้าของบริษัทผู้สัญญา ในปี 2568 ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางสั่งยกฟ้องคดีแล้ว แต่อย่างไรก็ตาม โจทก์ได้ยื่นอุทธรณ์ต่อศาลอุทธรณ์ และได้ลดค่าเสียหายที่เรียกร้องลงเหลือจำนวน 520.7 ล้านบาท โดยที่ปรึกษาทางกฎหมายและทนายความได้ยื่นคำแก้อุทธรณ์ต่อศาลอุทธรณ์ในวันที่ 2 ธันวาคม 2568 แล้ว

ฝ่ายบริหารโดยอาศัยความเห็นจากที่ปรึกษาทางกฎหมายและทนายความ พิจารณาว่ายังคงมีความไม่แน่นอนเกี่ยวกับผลของการอุทธรณ์และระยะเวลาในการพิจารณาอุทธรณ์ ซึ่งขึ้นอยู่กับกระบวนการยุติธรรมในอนาคต ดังนั้น ณ วันที่ 31 มีนาคม 2569 กลุ่มบริษัทจึงยังไม่ได้บันทึกประมาณการหนี้สินที่อาจเกิดขึ้นจากคดีดังกล่าวไว้ในงบการเงินรวม

ทั้งนี้ ข้าพเจ้ามิได้ให้ข้อสรุปอย่างมีเงื่อนไขต่อกรณีนี้แต่อย่างใด

โกสุมภ์ ชะเอม

ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต เลขทะเบียน 6011

บริษัท สำนักงาน อีวาย จำกัด

กรุงเทพฯ: 12 พฤษภาคม 2569